

ADEVĂRUL

FOAIE RELIGIOASĂ

Anul V.

Ianuarie 1912 st. n.

Nr. I.

ABONAMENTUL:

PE UN AN . . . . . 3-50 illeri
PR JUMĂTATE AN . . . . . 1-75 „
PENTRU STRĂINĂTATE PE AN . . . . . 4— cor.

APARE:

ÎN FIECARE LUNĂ ODATĂ. ABONAMENTUL SĂ SE TRIM.
LA SZIDA TÓDOR, KÖRÖS-BÖKENY. (COM. ARAD.)
TOATE SCRISERILE LA V. BERBE CAR, KÖRÖS-BÖKENY.

ZIS'A ISUS: „EU SUNT CALEA, ADEVĂRUL ȘI VIAȚA.” (IOAN 14, 6.)

RIUL CEL CLAR.

*Dela al Mieluhă tron
Ca un cristal curat,
Curge-a vieșă apă
Ca leac adevărat.*

*Oh, tu rîu clar,
Nu înzădar
Apa tu doresc!*

*Ce bucurie mare
Tu nouă ne-ai gătit;
Unde harfele sună
Laudă fără sfârșit.*

*Oh, tu rîu clar,
Nu înzădar
Despre tine cânt!*

*Riul apăi vieșii,
Fii mie salutat;
În patria speranșii
Din tine beau cu drag.*

*Oh, tu rîu clar,
Nu înzădar
Beau din apa tu!*

Lucruri de cugetat in anul nou.

Din scriptură știm despre Athenenii cel vechi, cari nu să ocupau cu alta, decât numai cu ascultarea și vorbirea noutăților. Inse fără a ni-I lua de exemplu, am putea să ne întoarcem în acest an nou la aceea, ca să cugetăm la lucrurile cele nouă și să cercăm acelea, că din aceasta cămară de victualii vechi și nouă, ~~pari ni-le-ai-toate~~ stau bine și sigur. Noi am

am alege. Aceasta cămară bogată e Biblia, pentru care fie Dumnezeu lăudaț pentru învățatura cea bogată, contra la care s'au sculat mulți judecători, a o nimieci, ba încă și pre cei ce cred în ea a-i despoia de acest tesaur prețios. Noi nu avem lipsă nici de un fel de Biblie nouă. Toate, câte ne lipsește la începutul acestui an nou, sunt ungera cea nouă dela acela, care-I sfânt, la aceea, ca noi din aceasta Biblie veche să ne înoim zilnic și să înțelegem tot mai bine adevărurile ei cerești, prin care să ne fie viața luminată, și ca să ne facă potrivii spre toate acelea, cari ne pot ajunge, bucurie sau întristare, durere, bine sau rău, sărăcia, sănătatea sau boala, viața sau moartea, așa ne va fi acest timp, în care am pășit, un an foarte fericit.

În vremea persecuțiunilor să întoarcem cugetul nostru la noul așezământ și să gândim la acela, care așa zice: „Iacă fac lucruri nouă, și cele dintii le fac vechi.” Despre aceste două așezământuri s'a vorbit, scris și disputat foarte mult deja, prin care s'a scuturat mult prav, și mulți ochi s'au întunecat; aceasta ne-a fi de ajuns, ca să ne amintească aceea una, în care Adam era închis; din care apoi prin propria neascultare s'a rupt și s'a dărîmat, dară al doilea, sau mai bine zis noul așezământ, care s'a făcut cu Christos și aleșii săi, simanța cea sfântă, nici când nu să poate strica, stau bine și sigur. Noi am

dori să salutăm pre cetitorii noștri credincioși la aceea, să stau în noul așezământ, care nu acest timp, ci aceea descoperire, care este în cel nou vestește. Credincioșii în Christos să rătăcesc, dacă să uită napoi cu privire doritoare la paradisul cel pierdut, că noi avem în noul așezământ mai mult decât un paradis din nou aflat. Un judecător bisericesc, numi căderea lui Adam „culpa felix”, căderea fericită, deoarece aceasta făcu loc unui așezământ nou viitor. Dacă Adam și toți următorii săi ar fi stătut examinarea supunerii cu biruință stătornică, atunci pentru noi tot ar mai sta pomul cel oprit cu șerpele cel vechi, și Adam nu ar fi putut nici de cum aduce următorilor săi o fire mai tare, ci numai așa, cum o avea el, așa că și astăzi ar trebui să trăim în temere de aceasta cădere. Și oare, dacă aude ispitorul aceasta, că nu suntem gata, nu ne va întinde din acela frupt oprit, ca să luăm, și să fim frânți prin înrolare? Dară dacă noi stăm în legătură cu Christos, atunci avem o poziție mai înaltă, ca aceia naintea căderei. Noi avem o mai bună dreptate. Acelora adecă, cari au păcătuit în Adam și am devenit păcătoși, totuși avem în Christos o îmbrăcăminte, cea mai bună, prin mătasă curată, cu care putem sta înaintea Domnului. Nu-i aici nici o îndoială la aceea, că mântuirea noastră e cea mai măreață și fără capăt, mai bine decât dacă am fi ajuns prin Adam moștenitori, că „de adunarea generală și de biserica celor întâi-născuți, cari sunt scriși în cer, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de spiritele dreptilor ce au ajuns la desevărsire; și de Isus, Mijlocitorul așezământului nou” ne-am apropiat.

De acest așezământ a charului să ține o inimă nouă; „Vă voi da inimă nouă, și voi pune în voi un Spirit nou; voi depărta din corpul vostru inima cea de peatră, și vă voi da inimă de carne.”

La unile stricăciuni să poate face

reparatură: o casă veche, un cias vechi, sau un caput vechi să poate cârpi, dară aceea stricăciune, care s'a făcut în inima omului, și a crescut prin cădere, nu să poate repara. S'au ținut deja multe sfaturi, ca să se cărpească aceste ruinari, dacă toate au fost înzădar. Unii au oferit nașterea din nou prin botez, și dacă ar fi fost omul numai amețit prin cădere, atunci i-ar fi folosit aceasta acomodare, prin botez cu apă rece; dară deoarece toți am murit în Adam, așadar numai în Christos putem învia. S'au încercat mulți cu deplină nedejde creștere și cultivarea copiilor, ca să-I atragă la sfințire; dară fără de lucrarea puternică a Duchului sfânt s'a zădărnicit toată încercarea; nici aceasta încă nu au ajuns până acuma ca artistică de grădinarit, ca să se poată culege smochine din ciulină. Aceasta și oamenii au încercat-o, a rămânea credincioși vechiului așezământ, și ca să se facă creștini sfințiți din propria asprime; dară precum un etiopian nu poate schimba culoarea pielii sale, așa nu să poate, prin toate schimbările exerne și toate obligările din propria decedere și chinuire folosi nimic. Pentru aceea salutăm noi cu bucurie făgăduința acestui nou așezământ: „O inimă nouă, și un Spirit nou voi da vouă.” Pentru că inima cea firească e tare ca peatra, rece și moartă; așadar „o inimă nouă”, care să opune la toate acelea. O moaie prin mila sa Dumnezeuască, și topește ghiata, și omul să roagă: „Dumnezeule fii milos mie păcătosului!” Să încălzește prin dragostea lui Christos, să inferbântă în iubirea sa, și alege partea cea mai bună, care nu se va lua nici când dela el. E vesel prin Duchul lui Dumnezeu, și predă membrele sale ca arme ale dreptății, și trăiește lui Dumnezeu, în Domnul Iisus Christos. Înoiu-s'a și în noi așa? Aceasta-I o întrebare foarte potrivită și nouă în vremea acestui an nou. Oare ce ne folosește, că trăim, dacă suntem morți? Aceasta-I înfricoșat, că mulți,

deși au lampele cele cunoscute, totuși va trebui să se arate în asemenea stare ca fecioarele nebune, deoarece nu s'au înnoit încă din lăuntru.

Ca o haină nelipsită trebuie cătră inima cea nouă „omul cel nou“ și viața cea nouă, să propășască. „Îmbrăcați-vă în omul cel nou, care s'a făcut dupre Dumnezeu în dreptate și în sfințire adevărată.“ Trebuie, ca aceasta să fie primită, ca acela sâmtș să se schimbe, ca acele păcate, cari ne erau odată atât de plăcute, să fie acuma din inimă urite. Uite, dacă tu în acest an nou trăiești ca om nou, și nu îngădui ca să se apropie de tine păcatul, ei mai mult te opune lui, te luptă până în sfârșit ca biruitor, așa vei dobândi și ultima învingere.

Aceasta în general nu-i de prisos, ca în acest an nou să cugetăm la ordinele cele noi, deoarece Domnul zice: „Ordin nou dau vouă, ca să vă iubiți unul pre altul.“ Aceasta așa să pare, ca când ar voi Domnul a pune aceasta iubire tot mai mult în societatea învățăceilor săi, decât titluri la numele lor, sau decât onoarea steagului armatei lor.

Oamenii să cunoască din iubirea frățească, că creștinii cei credincioși sunt învățații lui. Acesta era un ordin nou, deoarece fu dat de un autor nou, deoarece s'a întipărit prin o pildă nouă: „Aceasta vă ordinez, ca precum eu v'am iubit pre voi așa să vă iubiți și voi unul pre altul.“ Oh, de s'ar lua la considerare în acest an nou ordinul cel nou al preamăritului nostru Domn și Învățător în tot locul, și de ar face în fiecare ins și în toate adunările noastre, în cercurile frățești într'atată, ca în tot locul să apucăm prin iubirea frățească o iubire generală! „Charul fie cu toți aceia, cari iubesc pre Domnul nostru Isus cu stătornicie.“

Dacă noi suntem liniștiți prin charul lui Dumnezeu și prin puterea Duchului sfânt, atunci ne face ca proprietarii acestor binecuvântări nou-

testamentale prin credință, aceia, cari au dobândit inimă nouă, cari duc o viață nouă și sunt cu supunere din inimă cătră ordinul cel nou, care l-a dat Isus, așa vom avea noi curând o bucurie nespasă și cu cei fericiți, cari stau înaintea tronului, vom putea cânta, cântarea cea nouă: „Vrednic este Mielul cel junghiat, ca să iee putere, bogăție, înțelepciune, onoare, mărire și laudă! Celui ce șede pe tron și Mielului, laudă, cinste, mărire și putere în vecii vecilor.“

De ar da Domnul, ca toți ceterorii foii noastre să fie părtași acestei ceată fericită, când vor fi trecuți anii și nu vor mai fi timpuri: aceasta-i dorința unui petren bătrân și conlucrător în Domnul.

ig . . Ja.

Pupi și flori în adunare.

(Sfârșitul.)

III.

Pupi și flori sunt tânărimea noastră în adunare, că ea ne susține viociunea și sprintenitatea. Noi, cei ce suntem mai bătrâni și devenim mai copti, devenim cu aceasta și mai precauți. Noi am făcut multe greșuri, cari vom a le încunjura în viitor. Aceasta-i de sigur drept și bine, dară și aceasta își are pericoalele ei. Noi așa de ușor putem ajunge acolo, că din precauțiune nici nu mai îndrăsnim în general a întreprinde ceva. Cel ce caută a încunjura fiecare smântă cu prea mare sfială, ușor poate ajunge, că perde tot curagiul îndrăsnitor. Așa o poate păți și o adunare. Dară acuma vine elementul tânărimei noastre. Mulți dintre ei sunt încă în perodiul asaltului și imbolzirii. Ei pătrund și asaltează „înainte în rând!“ este parola lor. Noi scuturăm din cap. Aceasta ni să pare prea departe. Dară asaltul și imbolzirea lor ne-a scuturat pre noi din odichna cea leneșă, ne-a făcut vioi și sprinteni. Dacă și nu putem noi așa merge cu ei, totuși îi urmărim cu ochii deschiși, și acuma vine câte

un sfat bun din interes viu și e ascultat și primit.

Deja cântarea sprintenilor noștri cântăreți trezește și înviază serviciurile noastre Dumnezeuști și adunările și festivitățile noastre lucrează adeseori tonul cel sprinten și liber a tănărilor, dacă propășesc în modestie și totuși cu scop știut, înviind și deșteptând. Dapoi încă adunările noastre de rugăciune! Aici încă dorim noi adeseori după glasul rugătorilor tănări. Oare nu trebuie să ascultăm la iubiții noștri bătrâni adeseori tot aceea umblare a gândului, tot acele legături de propozițiuni, tot acele cuvinte, așa că de multe ori nici nu putem bine deosebi, ce-i rugăciunea și ce-i vorbirea pioasă, îndătinată. Acestea sunt văgășurile cele vechi, cari ei așa greu le pot părăsi. Dară apoi când vorbesc tănării ceș viof și liberi înaintea lui Dumnezeu despre lipsele și pericolele lor, merge adeseori câte un vânt proaspăt prin adunare, și am avut o oară binecuvântată de rugăciune.

Voi frați și surori tănări! Cât ne bucurăm de voi! Cum căutăm după fețele voastre cele vesele ochii voștri cei luminați în adunările noastre! Noi vom a ne pășuna la privesătea cea măreață a pupilor și florilor. Ach, nu ne lipsiți, nu rămâneți dela noi! Lăsați-vă în modestie și umilință auziți, mai ales în oarele de rugăciune. Aduceți-ne mișcare, viață și sprintenie, aceasta vă stă bine. Faceți-vă înșivă calea voastră și nu umblați în văgășurile cele vechi. Lăsați-vă numai de Duchul lui Dumnezeu conduși. El dă la vreme cuvântul, care face bine și-i potrivit.

IV.

Dacă-i tănărimea noastră podoabă și decor, dacă noi vedem în tănărime pupi și flori, atunci și este problema noastră cea înaltă și sfântă, ca să luăm tănărimea în îngrijire amabilă și supraveghiere gingașă și împărțăși. După cum trebuie să aibe florile grijire corespunzătoare, dacă au să

prospereze, și trebuie tunse și legate, așa o are și tănărimea noastră de lipsă.

Aceasta să n'o sâmțesti tu, iubită tănărime, nici când ca o silă apăsătoare, ei fi totdeauna multămitoare, când cei bătrâni și mai bătrâni îți dau învățătură și îndrumare, în îndemnare și dojeană te împărțășese. Nu eugetați, voi tănărilor, că tote le știți și le puteți. Și dacă ați fi învățat de zece ori mai mult în școală decât bătrânii noștri, și dacă știți mult vorbi despre părțile îndepărtate ale lumii și despre stele, despre ce ei doară nici nu știu, în înțelepciunea practică a vieții și pătenie sunteți voi foarte napoia lor. Ce pre ei i-a învățat viața, aceea nu vă poate vouă nici o carte și nici o știință aduce aproape, și pentru aceea stă la voi, a asculta sfatul și a observa semnele lor. Voi vă păstrați multă grijă și dureri, dacă ascultați judecata celor bătrâni și pățiți și sunteți precauți, unde ei vă îndeamnă la precauțiune.

Grijire în supraveghiere au lipsă tănări noștri frați și surori, și e problema noastră, ale o da. Deci auzim de multe ori plângeri, că ei nu voiesc a urma sfatul celor bătrâni. Într'asta poate fi mult adevărat și dureros. Sunt tănări, cari nu voiesc a să lăsa sfătuiți și dojeniți. Ei umblă apoi prin multe lacrimi și strâmtorări, până s'au făcut cuminte. Dară oare nu să află totuși vi'un cuvânt bun la locul său? Oare nu stă și din noi, cum umblăm cu tănărimea?

Voi știți toți, că pentru pupi și flori nu-i nimic mai stricacios, și mai periculos ca gerul. Furtunul reș și gerurii de noapte sunt pentru pupi și florile o moarte. Numai în atmosfera caldă le merge lor bine și să desvoaltă. Ach, oare nu-i privirea rece, ochiul bănuitor și tonul cel aspru, poruncitor uneori ca un ger de noapte? Oare nu sunt frați, cari caută totdeauna cu fruntea încreșită și privire rea, întunecată cătră tănării noștri frați și surori? Oh, fiți pretenoși, iu-

bitori și buni cătră copiii și tânărima noastră! Dacă voi îi întimpinați cu o inimă caldă și ochi luminat, atunci și cuvântul își va afla ascultare și păzire. De ar afla tânărima noastră totdeauna în adunările noastre aer, care îi e de lipsă spre creștere și prosperitate! Noi nu vom a o crește ca plante din patul cald (meligar), dară nici a o ruina prin răceală.

Iar dacă ar ceti acestea și așa părinți, cari gândesc cu durere amară și lacrimi la copiii lor, atunci îi rugăm a continua în rugăciune și încredere către Dumnezeu. Cum odinioară toea-gul de migdal, vestezit și uscat, a doua zi înverzi și înflori, după ce îl puse Aaron în chivotul așezământului, așa poate Dumnezeu face copiii vostri ca pupi și flori, dacă voi îi aduceți necontenit înaintea Lui. El ascultă rugăciunea, El mântuiește bucuos.

(Vorbire ținută de E. Dressler la conferința reuniunii tânărimii în Königsberg.) D'n Wge.

Ziua de comput.

Iacă vine cu norii, și-l va vedea tot ochiul, și cei ce l-au împuns; și vor plânge la fața lui toate sămânțiile pământului. Da, Amin. Apocalips 1, 7.

Ce bine e, că accasta făgăduință ne face atenți de vreme și ne iudeamnă, ca cercând causele noastre sufletești mai strâns, să ne pregătim pentru aceea zi. Timpul trece. Anî după anî trec și noi ajungem, dorind sau nedorind, la aceea zi, în care trebuie să dăm sama despre toate lucrările noastre. Cum va fi aceea zi? Ce fel de soarte ne va aduce? Că acuma ne numim temători de Dumnezeu, ca poporul lui Dumnezeu, încă nu ne asigurază despre aceea, că aceea zi mare ne va aduce ceva bun. De ce? Întrebe-se fiecare pre sine. De o condițiune e legată mântuirea. Este aceea la noi? Avem noi siguranță despre aceea? Să căutăm. Domnul așa zice: „Vi se cade a vă naște de sus, că de nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vază împărăția lui Dumne-

zeu.“ (Ioan 3, 3.) Cu durere trebuie să vedem, că unii învață credința și o imitează frumos, umblă la adunare, să roagă, cântă, dăruiese fără de nici o schimbare internă, rugăciunile lor sunt imitarea rugăciunilor altora, fără de nici o sâmtire internă. Unde-î aici nașterea din nou? Acestia privesc la oameni și dacă acești oameni să îmburdă din locul lor, și ei cad, ispite nu au, își trăiesc zilele în pace, nu sunt espuși nici vre-unui atac, după zece, ba și după douăzeci de ani tot acolo stau în cauza cunoștinții credinței, unde erau în întâia zi, când s'au primit. Ce efect va avea spre acestia aceea zi? Dară să purtăm grija și de noi.

Să căutăm, cum am spus-o mai sus, oare avem lucrurile cele de lipsă. Caută îninima ta și cetește: Pre mine mă iubese mai mult, pre aproapele numai până atunci, până umblă după placul meu, până vorbește și face așa, cum îmi place mie. Dacă mă vatămă, sau dacă îmi pune înaintea ochilor păcatele ce le-am făcut într' ascuns, nu are ce veni înaintea ochilor mei, că așa-i seris, zici tu: „Iubește pre aproapele tău, ca pre tine însu-ți“, și iacă, el te-a vatămat, așadar s'a gătat obligarea. Să mergem mai departe, cetește, nu cumva să vină preste tine aceea zi într'o clipă și să nu aibi scăpare. Nu te cruța pre tine, dacă voiești a fi cruțat de Dumnezeu. Despre tine aceea crezi, că ești mai sfânt, că ai fi cel mai plăcut înaintea lui Dumnezeu, toți alții sunt mai mici, toți stau mai jos ca tine. Când să roagă, tu aceea o desprețuiești și nesocotești, dacă vârbese îți strimbi nasul, unde numai poți, te esprimi, că toate sunt nimic către tine.

Cetește mai departe: Dacă tu ceri dela cineva ceva, și nu ți-o dă, și dacă spuni cuiva ceva și nu o primește, atunci ești gata a te întoarce dela el, ca nici să nu-l vezi. Dară fie destul din acestea. Să vedem adevărul despre nașterea din nou. Pavel apostolul aceea spune: că precum ați

servit păcatului, așa să serviți acuma lui Dumnezeu. Este în inima voastră aceea vârtute internă, care-i sămnuț năsterii din nou, iubirea cea curată Dumnezească, aceea știință, că eu păcatul, ori cât de mic ar și fi, vatămă pre Dumnezeu? Este aceea cunoștință în tine, că singur prin eharul lui Dumnezeu ne mântuim prin credință, care nu-i dela noi, ci-I darul lui Dumnezeu. Deschis este ochiul credinței tale, ageră-I conștiința ta, ca să poți observa apropierea vrășmașului și lupti-te îndată contra lui? Sau doară o faci așa, ca găzduitorul hoților, care ascunde obiectele furate de hoști, oare nu te desfătezi în chipurile cele fanatice amăgitoare ale sătanii, cari le pune înaintea ochilor tăi? Dacă da, atunci încă nu poți spune, că ai fi de nou născut, pentru că cel nou nu suferă nici o vechitură, dară dacă ai cele mai sus amintite, atunci ai deja adevărarea năsterii de nou, tu, pre care nu-l află sătana nici când desarmat, ci aștepti gata asaltele lui și le bați înapoi. Dară dacă și capeți uneori câte o rană, că dacă ți inima de careva lature neacoperită, acolo te vatămă sătana, atunci nu fugi îndată îndărăpt depunând arma, ci mergi la medicul cel adevărat, care a luptat aceasta luptă și poate compatimi pre acea, pre cari îi răneste lumea în aceasta luptă și domnul lumii, sătana. Foarte bună ocașiune ni să imbie în ziua anului nou a cugeta despre acestea, a le precugeta și a ne sili și pregăti pentru ziua de comput, căci va veni ca furul noaptea, când voi nici nu o gândiți. Pentru aceea frații mei, să facem aceasta la începutul anului nou cu o minte bine curățită, dară cât mai de multe ori, cu atâta mai bine.

Priviți dară sus, voi, cari căutați mântuirea, la acela, la care-I gata mila pesama tuturor și depuneți socoata cu voi, căci „Cel ce măturisește acestea, zice: De sigur vin curând Amin. Așa, vino Doamne Isuse.“ Apocalips 22, 20.

Dim Ig-Ja.

Din Făurie.

„Isus fie devisa

Pe pragul anului cel nou.“

Accasta o spunem noi cu deosebită serioșitate după poet în acest an. Oare cine nu să simțește într'un period nou pus fără de voie înaintea întrebării: care țintă să și implănte, care nume și care problemă, mai ales în zilele ce zac înaintea sa-și să și le subsemne? Este oare accentuarea principiilor noastre? Lupta contra tot felui de spirite rălăcitoare? Dogmatica? Istoria bisericească? Părerea zilei? Întrebarea socială? Teologia păstorală? Politica bisericească? Inima ne răspunde în așa oară serioasă: Toate, dacă-l glorifică pre Isus; nimic din ele, dacă nu pre El îl onorează; Numele lui, lucrul lui și onoarea lui să stee tocmă în centru! Pre El voim noi mai bine a-l cunoaște, că aceea-i viața vecinică. Pre El am voi noi a-l afla în tot locul în cuvântul său, pre El a-l înțelege mai bine în ispitele și păteniile vieții zilnice. Pre El am voi noi a-l predica cu mult mai bine ca singurul scut al păcătoșilor, ca singurul temel a filor lui Dumnezeu. Pre El am voi noi să-l urmăim mai cu credincioșie într'o viață sfințită! Că El e isvorul puterii noastre, El e temelul rădăcinal pentru vinele cele mai gingașe ale sufletului nostru. El e învățătorul, al cărui cuvânt stă, El e poruncitorul, de acărui ochi noi atărnăm, Mântuitorul, pre care-l iubeste sufletul nostru preste toate. Cine voiește a se întruni cu noi în aceasta mărturisire, pre acela îl chemăm cu amabilitate la conlucrare. Cine nu poate scria, sprijinească mâinile noastre prin rugăciune mijlocitoare sau ajute-ne câștigând cetitori la foaia noastră. Oare nu-i temata cea mare „Isus“ vrednică de sudoarea celor mai nobili? De sigur! Drept aceea să ne și fie scopul totdeauna, a fi numai cu cel mai bun, ce putem face, îndestulați. Iar El

însăși, Domnul, de la voință și împlinirea după a lui bunăvoință!

* * *

Sunt copii, cari totdeauna să tem că ar învăța prea mult. Ei sunt încă atât de leneși, că cred, că ar învăța pentru învățătorii lor, nu pentru ei însăși. Pentru aceea li lor învățarea o sarcină grea. Ei vor trebui să cunoască doară de grabă, că nici când prea mult, dară adeseori pre puțin știu. Tocmai bărbații cei mai buni jlesee pentru aceea, că în știința lor încă sunt așa multe lacune. Firește, cine cugetă, că ar trebui pe seară să schimbe în bani sunătorii, aceea ce a învățat azidimineața, acela foarte să rătăcește. Iar însăși ocasiunea, care l-ar putea iute duce înainte cu o împinsătură, ține uneori numai o secundă. Apoi a trecut pentru totdeauna. Dară oare cine ar voi așa însuși într'o secundă o limbă sau o dibacie? La aceea trebuie timp. Prin urmare trebuie și aici să ne pregătim mult. Unii cetitorii cunosc doară istoria d-lui Somnorea, care merse în țară streină, dară-i era prea lene, a să face mai înainte cunoscut cu limba țării. El să mângăia cu un dicționar gros, care îl avea la sine. Acolo erau toate scrise. Deci s'a întâmplat, că un tâlhar avea plăcere de cismele lui și căută a și le însuși fără de întrebare. Domnul Somnorea era foarte neplăcut atins, el căută iute în dicționarul său, cum să numese cismele, și încă, cum să zice „nu le lua“, însă până el află cele trei cuvinte — ce dură mai mult, decât o cugeta el mai înainte —, nu mai putu afla tâlharul, acela era dus peste munți și văi. Un alt tâlhar avu plăcere de ciasul lui, un altul de punga, un altul de hainele d-lui Somnorea. Toți acești, domni nu erau atât de gentili, a aștepta, până ar fi aflat el în dicționarul său cuvintele potrivite, și așa s'a întâmplat, că până când el adună toate cuvintele la olaltă, stătea acolo pe deplin despoiat. Și moralul istoriei este: Învață la vreme, atunci vei avea ceva în cazul lipsei!

Dacă ar fi cugetat David, când auzi lauda uriașului; „Acuma ar trebui să știu bine arunca cu praștea, să arunc una pe căpățina lui cea mare“, atunci ar fi fost prea târziu. Dară el era un tânăr înțelept, care a rescumpărat timpul său. Pentru aceea nu „cugeta“ el acuma mult, ci merse la păriu, își alege câteva petri netede și-l întinse pe uriaș. Când s'a deprins el în zilele trecute în aruncare, nu știa încă despre uriaș; dară el o fi cugetat: Aceea ce știu, e o posesiune rămânătoare, în tot cazul nu mă face mai neiscusit; nici când nu putem ști prea multe.

Noi am auzit uneorî pre tănări zicând: „Mă voi păzi frumușel, a mă sili și mai mult pe lângă așa plată slabă.“ Atunci am știut-o îndată: Acela nu ajunge nimica. Aceea s'a și dovedit totdeauna, că așa oamenii mai degrabă s'au desvoltat îndărăpt decât înainte. Bătrânii noștri ne-au învățat: A lucra nu-i rușine! În vremea noastră iute trăitoare de multe ori să întipărește în noi aceea convingere, că mulți oameni ar putea face o carieră bună, dacă ar fi folosit tănăreța lor la aceea, a învăța mai mult. Din Wgo

MISSIONE.

* **Deschidere de adunare în Dumbrava.** Frații din Dumbrava avură cu ajutorul bunului Dumnezeu, Marți în 21 Nov. deschidere de adunare. Era vreme frumoasă, dară era și un popor frumos și numărös la olaltă. Atăta popor era din apropiere și depărtare venit, că mulți trebuiau să stee afară, neavând loc în capela cea dealteum destul de mare. Câți eram la olaltă ne-am bucurat mult pe lângă cuvintele lui Dumnezeu vestite prin mai mulți servi ai lui. Chorul din Ploșcuța și astădată arătă, că nu i-a părut rău de ostăneală și vreme, ci a avut iubire și răbdare multă lângă cântările cele mărețe, conduse de bravul lor conducător I. Brînda. Era o bucurie a asulta!

După serviciul de după amiază, care încă s'a condus de mai mulți frați bătrâni, ne-am despărțit, mergând la stațiune, unde ne-au petrecut și coriștii, și deoarece mai era vreme până la sosirea trenului, au mai cântat puține cântări. Era o zi măreață! Dec Domnul, ca să mai putem multe aserme zile serba; iar fraților noștri le ajute, ca casa cea frumoasă, să se umplă curând de templele ale Duhului sfânt.

B . . . . .

* Deschidere de adunare în Fényes.

Frații cei puținți din Fényes au avut cu ajutorul Domnului Duminecă în 19 Nov. deschidere de adunare. Popor mult era la olaltă. Bucuria era mare. Chorul din Pleșeuța și acolo a luerat și a îmbucurat inimile ascultătorilor. Dec Domnul, ca și acolo să fie numele lui glorificat prin păcătoșii, cari se vor întoarce la El cu adevărată po-căință; că așa casa cea spirituală să fie clădită din pietrii vii.

* Bucurie în Galgäu. În dîmineața

de 19 Nov. am avut o bucurie mare. S'au adunat frații din apropiere și depărtare adecă din 16 comuni, la deschidere de adunare în Almás-Galgo. Frații Unguri, Neamți și Români, și dacă nu am fost de o limbă, tutuși am știut a ne bucura laolaltă. Frații ne-au primit cu bucurie.

Înainte de amiază s'a umplut frumoasa casă încât n'au mai încăput, și dacă am fost socotit, că ar fi prea mare, astădată s'a dovedi de prea mică, că erau și pe afară mulți.

Oară de rugăciune s'a ținut de subserisul și mai un frate din Hodod. Fiind din 3 națiuni, s'a dovedit, că suntem una națiune în Domnul Iisus. După oara de rugăciune, care era cam lungă, s'a început deschiderea festivă prin fratele Ioan din Brebdi. Care, și dacă eram cu bucurie mare, ne-a îndemnat a plânge, încât și cei ce nu știau românește plângeau, arătându-ne despre poporul Israel, cât de zelos era câtva timp către Dumnezeu, iar după aceea s'a abătut, că trebuia să se zică: Oh, de s'ar afla cineva, care să închidă

ușa casei lui Dumnezeu ca să nu mai aducă daruri zădarnice! Asemenea a fi și cu noi. Numai atâta va fi Duhul lui Dumnezeu cu noi și peste aceasta casă, până vom fi într'o unire și iubire.

După aceea ne-au ospătat mânele de Marte sirguincioase cu cele de lipsă corpului.

După masă ne-am adunat iarăși în jurul cuvântului lui Dumnezeu; când din nou s'a umplut casa de ascultători. Oh, de ar fi și implinitori! Pe seară deasemenea s'a umplut casa și numai cam la miezul nopții neam despărțit, recomându-ne charului lui Dumnezeu.

Aceasta casă s'a zidit mai cu samă din partea a 4 frați și un prieten iubit i-a sprijinit. Așadar putem înțelege, că acești 4 frați și un prieten mult iubesc pre Domnul, nu numai cu buzele, ci și cu fapta.

Fie pacea și binecuvântarea lui Dumnezeu revărsată peste frații noștri din galgäu, cari să siliară, a zidi casă numelui lui Dumnezeu. El de sigur va răsplăti toată ostăneala fiilor săi; și dec Domnul, ca nu peste mult, să fie casa plină de pietrii vii, pentru zidirea casei spirituale.

Trimis de Luca Bureșan.

* Deschidere de adunare în Somoskeszi. Din Somoskeszi suntem avizați, că au avut în 10 Dec. deschidere de adunare. Bucuria lor era mare, că poporul din comuna întregă a venit, să vadă festivitatea deschiderii. Au fost, pe lângă mai mulți alții frați, și frații Florian și Todinca, cari au servit cu cuvântul. Înse bucuria lor era și mai mare, și mai adâncă, decât ar putea-o unii sau alții cuprinde; că Domnul le-a dat un lucru dorit de mai multă vreme. Noi ne bucurăm din inimă cu ei și de bucuria lor, că au fost tari și au biruit prin iubire desinteresată, necăutând la cele trecute, și nici la unele din prezent, ci, au căutat pacea. Ne bucurăm, fraților, cu voi! Fie bucuria voastră lungă, și și pacea voastră neturbată de cel viclean! Fie cu voi acela, care zise:

Unde doi sau trei se vor uni, acolo și Eu voi fi. Da, fericiți sunt făcătorii pe pace, și fericiți sunt, cei ce caută pacea și o urmează! Dece Domnul, că și aceasta casă, să fie un loc, în care să exercează fiul lui Dumnezeu a trăii în pace, iubire și unire. Fie aceasta casă un loc, din care să isvorească cuvântul vieții și în care să aște multe păcătoși pre Isus, Regele și capul păcii, care ne-a iubit, ca să ne iubim, s'a dat pentru noi, ca și noi să ne dăm pentru El și unul pentru altul în iubire desinteresată.

B.

* **Botez în Budapesta.** Voiesc a face fraților noștri de cunoscut bucuria, care ne-a dat-o Domnul Iisus, ca toți să se bucure. În ziua de 12 Nov. s'a înmulțit turma sa cu 4 suflete, la care și fratele Wolf a esplicat cu însufletire cuvintele dela Fapt. 10, după carul au mărturisit cele 4 suflete în haine albe, că după a lor convingere, nesiliți, doresc a fi cufundați în apă; după care s'a împlinit dorința noastră. Pe lângă aceasta a mai cântat coroul.

Între cei botezați a fost și subscrisul. După cufundarea în apă s'a serbat cina Domnului, și apoi am avut puțină pauză.

După pauză a rămas la olaltă uniuena tânărimeii în iubire frățească până la 10^{1/2} oare și apoi ne-am despărțit. Dece Domnul binecuvântarea sa preste noile plante, ca să-i fie spre onoare.

Trimes de Alexa Mihuti.

* **Festivitatea Reuniunii tănărimeii în Budapesta.** Duminică în 19 Nov. a dat Domnul o mare bucurie adunării din strada Weselényi, precând a serbat reuniunea tănărimeii festivitatea existenței sale de 32 ani la care dimineața era capela împodobită de mânele iubitoare cu flori și ramuri de brad, și o temă generală atârna deasupra amvonului, cu inscripția în limba germană; „Der Herr hat Grosses an uns getan, des sind wir fröhlich“ adică: „Marî lucruri a făcut Domnul cu noi, de aceea ne bucurăm“. La aceasta ceta fratele Wolf dela Luca 8, și cântări

frumoase a răsunit coroul din loc și au declamat surori, și a venit coroul din Promontor și dela Csepel muzicanții și era foarte frumos. La care am și rămas până la un ceas după miezul nopții, petrecând cu o mare bucurie frățească la olaltă. Și mai multe altele au fost, că nu mi-se ajunge timpul și locul, ca să le scriu toate, că programul era din 39 numeri. Am avut o mare bucurie, care din inimă dorece la toți frații noștri în Domnul deasemenea.

Salut pre toți frații tănării în Domnul

Alexa Mihuti fr. tiner.

* **Ședință în Curtici.** Din Curtici suntem avizați, că frații din cercul lor au avut în Nov. 16 o ședință foarte reeșită, la care au putut mai multe cause isprăvi. De față erau Frații: Udvarnoki, Gerwich, Szabó András și fratele Soós. Au avut multă bucurie, de care nici noi nu ne mâniem, ei ne bucurăm, că au putut în pace lucra ceva spre onoarea Domnului.

* **Botez în Cincinnati, America.** Frații în Christos! Eu subsemnatul nu pot rămânea napoi dela datorința creștinească, decât înainte de a raporta bucuria care am avut-o în Domnul, mai întâi, laud pre Părintele nostru din ceruri, pentru sfânta și glorioasa Evangelie alui Christos, Domnul nostru și Fiul său, care cu neincetare mântuește pre păcătoși din stăpânirea întunerecului. Laudă și mărire fie sfântului Sânger, care s'a vărsat pe Golgota, prin care ne-a sfințit și curățit de păcatele noastre prin Harul lui Dumnezeu și Mila lui Christos au crezut 6 suflete pe deplin, că Iisus, este Christosul. Recunoscând acele 6 suflete, că sunt niște păcătoși, și că numai prin Iisus Christos sunt mântuiți.

Aceste 6 suflete au intrat în Nov. 12-lea în apă și au fost botezate în numele Tatălui, a Fiului și sfântului Duch. Foarte frumos număr de popor a fost martor la îngroparea lor. Actul

botezului s'a îndeplinit prin fratele nostru R. Igrişan.

Cei nou botezați sunt : George Stan, Chisindia, com. Arad ; Ioan Silincan, Mintiul Român, Bistrița-Năsăud ; Florea Olar, Revetiș, Arad ; Petru Vlad, Aleil, Arad, Ioan Chisa, Arabajia, România.

Acuma pentru puterea cea spirituală, pe care ni-o dai în sfântul tău lucru, Doamne, îți mulțămim, Domnul nostru cel iubit și lăudăm numele tău cel strălucit, și totodată te rugăm, Părinte cereșe, cinstește-ne a ta bogată binecuvântare și pe viitor, ca să putem mărturisi și descoperi pre Fiul tău lumii. Iar pre aceste 6 suflete întărește-le prin Harul și Duchul tău. Aceste le cerem dela Tine, Părinte cereșe, în numele Domnului Isus Christos. Amin.

Ciorău Joța.

* **Botez în Indianapoli, America.** Noi, frații din acest oraș, am avut o mare bucurie în Domnul, în Nov. 19-lea cu 6 suflete, cari, după alor mărturisire, au pășit în baptisteriu, pentru a fi îngropați în apă după ordinul Domnului.

Actul binecuvântării s'a îndeplinit prin fr. Rev. H. Sellhorn în pompoasa biserică a fraților englezi ; unde am fost însoțiți de frați englezi și germani, și mai mulți din neamul nostru român din Ungaria și Transilvania, cari cu uimire au privit acest lucru, că mulți din ei ziceau : Cu adevărat, acesta este lucrul lui Dumnezeu, cu lacrimi în ochi. Domnul deo la acesta lucru sfânt să fie o mare binecuvântare pentru privitorii din neamul nostru Român de aici.

Cei nou botezați sunt : Ioan Baloș-Görbed, Biharia ; Petru Lazăr-Sielău, Arad ; Petru Radu-F. Bator, Biharia ; fiica fr. lui P. Ardelean-Kétegyháza, și femeea fr. lui Filimon Borșian, Socăcel, Ardeal. Domnul binecuvânteze noile plante, ca să-I aducă fruct la vreme.

Trimes de Teodor Selegean.

Răspândiți și ceteți foaia

„ADEVĂRUL“

DIFERITE.

Furul cel vindecat.

Într'un mod foarte singular a desvătăat odată un țăran, care locuia într'un sat elvețian, pre un fur pe deplin de furat, și Dumnezeu a binecuvântat, că furului nu numai că i-a trecut pofta de furat, ci el de aici înainte umbla pe calea cea bună a vieții.

Acela țăran era bine înzăstrat, cămărilor și podul erau bine umplute cu provisiuni, deoarece avuse bun seceriș. Atunci veni într'o seară, precând el ședea în liniște în odaia sa, vecinul său și-i zise : „La tine este un fur în podul de bucate ; du-te sus și-l prinde !“ „Aceea-i minunat !“ respunse țăranul, dară nu să mânia nici de cum pentru aceea, că avea un temperament liniștit, el luă un lămpaș și merse pe scară în sus. Așa era, acolo stătea furul și era ca încremenit și alb ca varul. El voia să vorbească, dară cuvântul îi rămase pe gât ; un sac plin de bucate stătea lângă el, că era tocmai gata de plecat. Dară țăranul zise : „Bună scara, pretene ! Aceasta-i o cercetare târzie ! D-ta ai fi putut oricând ziua veni la mine. Vino cu mine eu locuiesc jos.“

Furul abea avea la olaltă cele cinci simțiri, el rămase mut ca un pește ; totuși trebuia să urmeze țăranului, care mercea deja înainte. Sacul cu bucatele îl lăsă acolo, dară țăranul zise : „Rogu-te, ia numai sacul cu d-ta.“ Furul nu voia. „Ia-l numai,“ continuă el, „acela nu-i mai al meu ; i-al numai.“

„E al d-voastră,“ gângăvi furul.

„Nu,“ zise țăranul, „acelal alui Dumnezeu, El mi l-a dat. D-ta nu dela mine, ci dela Dumnezeu l-ai furat !“

Furul tot să trăgea, dară ori cât de greu îi pica, trebuia să iee sacul și să-l ducă jos. Tremurând merse el pe trepte în jos cu sarcina sa și întră în odaia țăranului. Iar

acela strigă femeea sa: „Mamo, iute! adă pâne, unt și cafea; noi am căpătat încă un oaspe!” Femeea veni, salută cu pretenie, acoperi masa și puse pe ea mâncarea. Dară oaspele nu-î era în minte a mânca și a bea. „Ia, pretenie!” zise țăranul, „și poftă bună!” Dară oaspele scutură din cap; cum ar fi putut el o bucată înghiți? Numai de ar fi încetat țăranul, a-l îmbia așa de cu pretenie! În sfârșit nu-î rămase alta, că trebuia să mănec, și în urmă îi pică mâncarea după spaimă mai bine, decât ar fi gândit-o. Țăranul și vorbea atât de fără violenție și vesel, cum numai un preten bun ar putea vorbi; el întrebă după femeea și familia sa și ascultă cu participare când îi spuse acesta despre grijile sale pentru hrană. Așa găta cu mâncarea, și oaspele dorea a fi cu milele de departe de acolo, numai de ar fi știut, cum ar putea scăpa. Atunci întrebă țăranul: „Vrei d-ta să rămâi aici peste noapte? Afară-î întineric, și căile sunt rele; vei căpăta un culcuș bun; iar dacă vrei mai bine se mergi acasă, și aceea poți face.” Furul alese cea din urmă. „Dapoi cum vrei,” continuă țăranul, „așa dar mergi în numele lui Dumnezeu.”

La aceasta zise furul: „Noapte bună!” și voia a merge iute, dară țăranul îl oprî: „Dapoi că nu duci sacul cu bucatele,” zise el, „doară nu li lăsa aici!” Bărbatul cel rușinat să-trase, dară țăranul continuă: „Nu, nu, rămâne așa, eu mă țin de vorbă! D-ta ai furat odată bucatele, și cu nu mai voiesc a le avea; binele furat nu prosperează.”

Furul să putea ruga, cât voia, nu-l ajuta. El să rugă de iertare, nu îi se va mai întâmpla aceasta, dară țăranul zise: „Înviește-te cu Dumnezeu, pre care l-ai vătămât, numai acela îți poarte ierta păcatele!”

Așa trebuia să meargă furul cu sacul, orî cât de greu îl pica. Că acela îl va apăsa așa, abea că o fi gândit-o el mai înainte cu o oară.

Dară nici nu era sacul, care îl apăsa mai tare, deși nu era acela tocmai așa ușor, cu mult mai vărtos îl apăsa conștiința. El merse singur în noaptea singuratică, dară în el era o vorbire încoaci și încolo, că de multe ori să spăria, ca și când ar mai merge cineva cu el și ar vorbi. A și vorbit Unul, dară nu om, ci viul Dumnezeu era.

A doua zi dimineața, când abea începu a se lumina, bătea iarăși la ușa țăranului. El deschise, și iacă, pretenul de aseară era din nou acolo. „De unde vini?” întrebă acela, „pentru ce așa de dimineață?”

„Nu am odiehnă,” răspuse furul, „trebuia să vin la d-ta. Toată noaptea n'am putut închide ochii, și mi rușine, că v'am furat. Nu o pot înțelege cum m'a orbit Sătana, că am putut face acest păcat; iartă și uită!”

Țăranul îl duse în odaia sa, să puse lângă el și vorbi cătră el serios despre răutatea inimii omului și despre vina sa cea grea. El îi arăta, cum face păcatul neliniștit și ticălos, și cum păcătosul, dacă nu se pocăiește, nu-l așteaptă altceva ca judecată și condamnare vecinică. El deschisă biblia și-î ceti locul, unde este scris, că furii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, și apoi îi vesti numele Mântuitorului păcătoșilor, care și pre el voiește a-l scăpa de moarte.

Din aceea zi au putut pre acest oaspe adeseori vedea în casa țăranului; de aici înainte îl puteau regulat vedea în casa Domnului. Vecinii lui să minunau, cum merge aceea, și că în starea cășii lui așa multe sau schimbat. El și începură a desprețui și al da tot felul de nume de batjocură; dară aceasta nu desmântă pre pretenul nostru. Charul lui Dumnezeu era cu el și-l ajuta, că el păstra credința și credincioșia și ca un exemplu a-l îndurării lui Dumnezeu care face din păcătoși fii lui Dumnezeu, stătea el pentru mulți.

„Un an trecut, și atunci numai își luă îndrăzneală, a istorisi înșiși secretul pocăinții sale. „Făranul,” zise el, „mi s'a făcut un predicător a dreptății. Eu îl furai, dară el m'a îmbogățit și m'a mântuit viața.”

Din Gw.

AVIZARE.

Prețam în anii trecuți, am trimis și acuma adunărilor noastre coala de întrebări pentru statistică, pentru a se umplea: rugăm pre frații conducători, să binevoiască a cerea, că lucrul și rezultatul adunării să fie punctual și înțeles după fiecare întrebare însemnat, și după ce s'a răsplut, să o trimeată napoi la timp.

Dacă din întâmplare nu ar fi căpătat cărera adunare (comunitate) coala de întrebări, să scrie la redacția noastră și-i vom trimite îndată. La aceasta, aceea adunare trebuie înțeleasă, care s'a făcut deja de sine stătătoare și nu e stațiune oarecărei comunitate.

Acle adunări, cari au ajuns de sine stătătoare în anul 1911, întoară-se după coala de întrebări la aceea adunare, din acărui sân a ieșit.

Polodată și la aceea-i rugăm pre frați, să facă îndată și procurarea în privința statistice și trimeată-o odată cu coala de întrebări la redacțiunea „Igazság-Tanuja”. Ar fi foarte de dorit, dacă frații noștri s'ar interesa mai mult pentru lăfșirea și desvoltarea lucrului împărăției lui Dumnezeu, care să poate și din datele statistice. Noi ne-am silit la aceea, ca statistica să apară în trei limbi precum Maghiară, Germană și Română, ca cea mai mare parte a fraților noștri să o și înțeleagă. Așadar e de dorit, ca fiecare familie să-și procure baremi câte una statistică, dară lucrătorii misiunice, adică bătrânii, diaconii, evangeliștii și toți încățătorii școalei de duminică nu numai că ar trebui, dară și au neapărată lipsă de ea, dacă au un interes adecărat către lăfșire și zidirea împărăției lui Dumnezeu. Și dacă era aceasta necunoscut și neobiceitul până acuma între frați, dară trebuie să cunoască fiecare necesitatea acesteia, și cu cât mai mulți vor procura statistica, cu atât mai ieștin o va putea face tipografia noastră.

Noi trebuie să propăzăm și pe acest teritor. Nu trebuie, bu nici nu-i ertal să zicem, că nu avem lipsă de ea. Lucrul început nu trebuie părăsit.

Nimenca pându-și mâna sa pe plug, și privind înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu”. (Luca 9, 62.)

Înainte dar fraților, să ne apucăm de lucru cu putere nouă și să lucrăm cu îndrăzneală; să zidim împărăția lui Dumnezeu cu stăruință credincioasă.

Mai departe,

și despre aceea avizăm pre iubiiții noștri frați și onorați celitori a soii noastre, că am trimis și câte o „coală de colectat” în cercul fraților

noștri, pentru a o umplea. Adecă aici în Budapesta, dacă ne-a crușă Domnul viața, vom fi siliți în primăvara acestui an a ne apuca de zidirea unei capelă, care — precum am mai încunoștințat — va costa o mare sumă de bani, care cheltuiată a o purta suntem foarte slabi, ba încă omeșete zis, prin membri adunării noastre necerereabil. În aceasta cauză primim la Domnul, pre El îl rugăm și numai dela El așteptăm ajutorul. Inse și aceea știn, că El folosește pre oameni spre împlinirea planului său, pentru ce am și fost îndemnați prin încrederea pusă în El și conducerea lui la aceea, că dacă s'ar umplea fiecare rubrică a „coalei de colectat” cu numele și darul numai de câte 20—30 fileri, din întâmplare și câte 1 coroană, dela dăruitorii binevoitori, cu aceea șac deju servicii mare Domnului și pre noi ne ajută din strămtorarea cea mare.

Cu asta cale aducem la cunoștință iubiiților noștri frați și dăruitorilor binevoitori, după cum o și văd, că „coalele de colectat” sunt numerizate, iar numărul lor e împotocolat după numele colectanților în cartea principală, și dacă „coala de colectat” va ajunge la noi cu suma însemnată, o vom împotocola-o după nume în cartea principală, iar coalele de colectat vor fi adunate și legate la olaltă după număr, care va servi ca controlarea hanilor și totodată va fi numele dăruitorului păstrat spre amintire pentru următorii de apoi, și oricând o pot privi beci interesaf. că cine a ajutat la cercuarea acestui scop nobil.

Rugăm dară pre frații noștri, cari au căpătat „coala de colectat”, să aibe grijă de ea, ca să nu o prea murdărească și când vor fi toate rubricile pline, binevoiască a ni-le trimete înapoi.

Cari nu au căpătat încă coala de colectat și să simșese îndemnați, a ne sta întru ajutor la colectare și voiesc, ca numele lor să rămână în amintire. îi rugăm, întoară-se pentru ele la redacție.

Cu salutare din inimă sunt fratele vostru slab în Domnul.

BARANYAI JÁNOS.

LECȚIUNI DE DUMINECĂ.

Duminică în 7 Ianuarie.

I. Prevestirea nașterii lui Ioan botezătorul.

Luca 1, 5—23.

Cuvânt de aur: „Fără credință nu este cu putință, a plăcea lui Dumnezeu.” Ebrei 11, 6.

Precând în anul trecut ne-am ocupat cu vechiul testament, vom avea în acesta an lecțiunile noastre în noul testament, și încă în cele trei evangeliile din început. Este viața lui Iisus după sinopticii (scheițătorii), care avem a o privi. Și dacă ni întreaga Biblie prețioasă și importantă, totuși

ne place noul testament deosebit; și evangeliile, cari ne istorisese viața și lucrarea Mântuitorului, doară le cetim cu predilecțiune. Persoana cea glorioasă a marelui nostru Mântuitor ar și trebui s'o cunoaștem bine, ca să o putem duce înaintea sufletelor copiilor nostri cu însuflețire sfântă și așa să ducem copiii ca pre niște miei gingași în brațele păstorului celui bun.

Deoarece Iisus e Mesia, Regele cel adevărat alui Israil și a lumii întregi, trebuia să aibe la venirea sa pe pământ și un croid, un înainte mergător. Acela era Ioan botezătorul. Lecțiunea noastră ne arată, cum fu nașterea lui prin gură de înger vestită.

Aici vedem: 1. Părinții lui Ioan. (v. 5—7.) 2. Venirea îngerului. (v. 8—12.) 3. Vestirea îngerului. (v. 13—17.) 4. Necredința lui Zaharia. (v. 18—23.)

Intrebări: 1. Cine era Zaharia? 2. Cum era numele femeii sale? 3. Cum trăiau acești oameni? 4. Care durere i-a intristat mult? 5. Cine apăru lui Zaharia? 6. Unde-i apăru îngerul? 7. La care ocaziune s'a întâmplat aceea? 8. Care veste avu îngerul a-I aduce? 9. Cum să se numească copilul? 10. Cum fu el descris de înger? 11. Ce zise Zaharia cătră aceasta veste îmbucurătoare? 12. Cu ce fu pedepsită necredința lui? 13. Ce ne învață pre noi aceasta lecțiune?

Duminică în 14 Ianuare.

2. Nașterea lui Ioan botezătorul.

Luca 1, 57—80.

Cuvânt de aur: „Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeu lui Israil, că a cercetat și a rescumpărat poporul său.” Luca 1, 68.

Cum a respuns Dumnezeu la rugăciunea și cererea cea serioasă a fiilor săi pioși la timpul său și după a lui obicei milostiv, ne-a arătat lecțiunea trecută foarte hotărît și clar. Dară acolo era încă tot o fâgăduință, care și trebuia ținută și încă și unul preot îi părea atât de memorabilă, că nu-și putu opri îndoiala. Dară când îi dădu îngerul un semn al încrederei în cuvintele sale, atunci s'a fi căit el de necredința sa cu rușine, dară acuma trebuia să aștepte cu răbdare cu limba legată, până să implini timpul. Dară când s'a implinit timpul,

atunci veni întâmplarea cea îmbucurătoare. Dumnezeu ține cuvântul său, dacă fâgăduște ori amenință, dacă-i vorba de binefaceri ori de judecări.

Aici vedem: 1. Nașterea copilului fâgăduit. (v. 57—66.) 2. Cântarea de laudă a tatălui vindecat. (67—80.)

Intrebări: 1. Despre ce vorbește lecțiunea aceasta? 2. Cum să arătăm vecinilor și rudele cătră nașterea copilului? 3. Ce să se facă a opta zi după neștere? 4. Care nume voiau a pune copilului? 5. Dară cum să-i fie numele? 6. Ce s'a întâmplat, după ce scrie Zaharia numele potrivit? 7. Pre cine lăudu Zaharia acuma cu cuvinte însuflețite? 8. Pre cine îl cugeta el cu „Domnul, cornul mântuirii”? 9. Ce văzu el în venirea lui Mesia? 10. Ce a așteptat el dela dînsul? 11. Pre cine îl văzu el în propriul său fiu? 12. Care problemă îl descrie el-lui? 13. În ce vede el mântuirea cea adevărată alui Israil?

Duminică în 21 Ianuare.

3. Nașterea lui Iisus.

Luca 2, 1—20.

Cuvânt de aur: „Că astăzi vi-s'a născut Mântuitor, care este Christos, Domnul în cetatea lui David.” Luca 2, 11.

În lecțiunea din urmă am privit noi nașterea lui Ioan botezătorul. Acesta era preamergătorul și pregătitorul căii lui Iisus. Dacă venise deci eroldul, atunci nici regele nu mai putea rămânea departe. O jumătate an după nașterea lui Ioan fu apoi și Mesia ca scunpul nostru Mântuitor născut. Aceasta naștere a Domnului nostru am serbat-o noi nu de mult, dară după planul lecțiunilor noastre trebuie ca s'o privim astăzi mai odată la oaltă, că noi voim în acest an să cercăm viața Domnului Iisus.

Aici vedem noi: 1. Întâmplarea cea mare, minunată. (v. 1—7.) 2. Veste cea măreață, fericită de bucurie. (v. 8—14.) 3. Căutarea și aflarea cea grabnică, personală. (v. 15—20.)

Intrebări: 1. Acui naștere comunica lecțiunea noastră? 2. Când s'a născut Christos? 3. Unde s'a născut El? 4. Cum venira Iosif și Maria la Bitleom? 5. Unde trebuiau să-și iee locuință? 6. Unde puse Maria pre copilul Iisus? 7. Cui fu nașterea mai întâi avizată? 8. Cino aduse păstorilor aceasta veste? 9. Cino cânta la aceasta un Psalm de bucurie? 10. Unde merseri deci păstorii? 11. Cum o aflară ei în Bitleom? 12. Cum fu vestea lor primită? 13. Ce făcu Maria cu cuvântul cel auzit?

Duminecă în 28 Ianuarie.

4. Ducerea lui Iisus în templu.

Luca 2, 22—39.

Cuvânt de aur: „Că ochii mei văzură mântuirea ta, care ai gătit înaintea, feței tuturor popoarelor“. Luca 2, 30—31.

„Când s'a împlinit timpul, a trimis Dumnezeu pre Fiul său, născut din femeie și pus sub lege, ca să mântue pre aceia, ce erau sub lege.“ Conform acestora fu Iisus a opta zi circumcis și apoi în etate de șese săptămâni dus la Ierusalim, ca să fie adus înaintea Domnului. Ce s'a întâmplat la aceasta, ne spune lecțiunea de astăzi.

Aici ni arătat cum Iisus. 1. Fu dus în templu și pus sub lege. (v. 22—24.) 2. Simeon a văzut pre Christosul lui Dumnezeu și l-a glorificat ca Mântuitorul lumii. (v. 25—35.) 3. Tuturor adusă vâstoa, cari așteptară în Ierusalim mântuirea. (v. 36—39.)

Întrebări: 1. Unde fu Iisus născut? 2. Unde trebuia să fie El dus după lege? 3. Ce fel de jertfă trebuiau să aducă părinții? 4. Cine păși înainte în aceea oară? 5. Ce i-a dat ocaziune, a veni tocmai acum la templu? 6. Ce a așteptat el de mult deja? 7. Care răspuns căpătă el la rugăciunea sa? 8. Ce făcu el, când văzu pre copilul Iisus? 9. Care cuvinte mărețe le grăise el la aceasta? 10. Ce văzu el dară în copilul Iisus? 11. Ce spuse el încă mai ales mamei? 12. Cine mai venise acolo? 13. Cui istorisi Ana toate acestea?

Duminecă în 4 Februarie.

5. Magii dela răsărit.

Matei 2, 1—23.

Cuvânt de aur: Isaia 45, 22.

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE.

Dela Duminecă în 7 Ianuarie
pană Sâmbătă în 13 Ianuarie 1912.

Duminecă în 7 Ianuarie.

Texturi pentru predicății sau vorbiri.

Ioan 15, 7; Iacob 4, 2, 3; Luca 11, 2; 3, 21; Efes. 6, 18; Matei 9, 38.

Lună în 8 Ianuarie.

Mulțămită și umilire.

Mulțămire pentru siguranța cea neclătiă a temeliei evangheliei despre Iisus Christos; pentru dorința tuturor

filor lui Dumnezeu de pe fața pământului după o legătură mai strânsă la oaltă în închinăciunea și lucrarea pentru Domnul; pentru un interes mai mare către sfânta scriptură ca cuvântul lui Dumnezeu, care ne învață „spre mântuire“; pentru dovezile cele necombătute, că viața în Christos e o viață de biruință, și că viața afară de Christos e o viață căzută în luptă; pentru dorința cea serioasă după o reinviere în viața adunărilor și o lume pătrunsă de evanghelie; pentru darul Duchului sfânt și fericita pătenie a acelora, cari l-au primit și-l ascultă.

Umilire în privința mândriei omeștii și indestularea cu sine; a amăgirii, că răutatea ar sta în starea externă a vieții, și nu în însăși omul; a amăgirii, că omul s'ar putea scăpa de nefericirea sa, fără a fi mântuit de păcatele sale; acelor mulți, cari s'au rătăcit dela credință; a puterii și banilor, cari să pradă pentru petreceri și desfătări proprii; a vieții lumească, care în multe adunări s'a vârit în locul „cugetării spirituală“.

Texturi: Ps. 62; Isaia 5, 8—23; Dan. 9, 16—20; Rom. 7, 18—25; 2 Cor. 10, 4; 2 Tim. 1, 8—14.

Marți în 9 Ianuarie.

Adunarea lui Christos pe pământ.

Rugăciune pentru o cunoștință mai clară despre aceea, că adunarea e o instituțiune spirituală; ca toți membri adunării să rămână în legătură personală cu Christos, capul adunării; ca evangelia despre mântuirea lui Christos, care vine de sus și lucrează din lăuntru spre afară, să fie cu mai multă credincioșie vestită; pentru mai puține predice, cari caută a-și face probleme (a se scăpa de datorința sa), și pentru mai multe predice, cari caută a mântui suflete; ca adunarea să-și cunoască mai clar chemarea ei, a ieși din lume, că prin aceasta să cunoască ordinul, că are a merge în lume ca martor alui Christos; ca serviciul la cuvânt, oficiile adunării, întreaga ei organizațiune să dovedească

despre lucrarea Duchului sfânt, care locuiește în ea; ca alianța evanghelică să fie tot mai mult binecuvântată de Dumnezeu și să fie la aceea folosită, a lega adunările evangheliște libere din toată lumea mai strins la oaltă; ca alianța să stee cât mai mult lângă misiunea ei pentru lume între adunări și popor.

Texturi: Ps. 85; Isaia 55; 1 Cor. 1, 10—27; Efes. 4, 1—16.

Miercuri în 10 Ianuarie.

Neamurile și regenții lor.

Rugăciune pentru toți domnitorii și prezenții, ca să servească cu credincioșie lui Christos și popoarelor lor; pentru toate autoritățile, judecătorii, legiuitorii, ca Dumnezeu să binecuvinteze funcțiunea lor, ca aceea să fie spre onoare și glorificarea Lui; pentru ochi deschiși la popoare, ca să cunoască păcatul și rușinea, care își are jocul său în necumpăt și neînfrânare; pentru toți, cari au înfrîurare spre comerț, comunicațiune, industrie, literatură, ca să pretindă adevăr și dreptate; pentru toate pozițiile, ca să înceteze contrastele cele aspre între clase și toți cetățenii să trăiască în consunare cu dreptatea, care „înălță un popor”; pentru capi națiunilor, ca să cunoască cheltuielile și uriciunile reșebelor și ca să fie conduși de Dumnezeu la aceea, a îndrepta toate diferențele naționale în spiritul capului păcii; pentru ostași, mărinarî, poliști și toți servitorii publici și oficianții țării.

Texturi: Ps. 33, 12—22; Isaia 35; Matei 11, 20—24; 1 Petru 2, 9—20.

Joi în 11 Ianuarie.

Misiunea externă.

Laudă și mulțămită pentru evanghelia despre Christos ca singura și îndesulătoare veste despre rescumpărarea omenimii; pentru rurile cele extraordinare de binecuvântare, cari s'au revărsat preste multe părți ale ținutului misiunii și pentru secerișul ajuns prin aceea; pentru înflorirea unei adunare de indigeni în multe țări și

pentru nedejdea, ca aceea să devie curând o putere mare missională; pentru binecuvântare conferinții internațională de misiune care s'a ținut în 1910 în Edinburg, acărei înfrîurare să simțește în toată lumea.

Rugăciune, ca fiecare membru în corpul lui Christos să facă datorința cerută dela el, așa ca toți oamenii să cunoască deplina rescumpărare câștigată prin Christos; ca păgânii, acăror credință ajunge în clătinare, să fie păziți de materialism și necredința neamurilor civilizate; ca tănări și fecioare să fie mânați de Duchul sfânt în țările noastre, a se preda serviciului misiunii; ca missionarii, interpreții, învățătorii, medicii, grijitoarele de bolnavi în lucrul lor să simțească apropierea Învățătorului și să fie umpluți de Duch sfânt; ca cei pocăiți să aibe acela char, a gâta îndată cu viața cea veche a păgânismului și să aducă prin umblarea și mărturisirea lor oamenilor aproape pre Christos; ca adunările indigenilor să fie crescute la conducerea independentă și încă la așa libertate, care să aducă rasele singulare prin darul cel osebit sub conducerea Duchului sfânt la deplină desvoltare.

Texturi: Ps. 2; Isaia 60, 1—12; Matei 28, 16—20; Fapt. 1, 6—11.

Vineri în 12 Ianuarie.

Familia, școala, tănărima.

Rugăciune pentru părinții și mirii (cei ce voiesc a se căsători), ca ei să înțeleagă tot bine partea cea spirituală a căsătoriei; pentru tați și mame, ca să fie copiilor lor soții cei mai buni, ca să-i poată crește la caractere curate creștinești; pentru pocăința copiilor și tănărilor; ca să înceteze depărtarea dela credință și părăsirea adunărilor; pentru toți învățătorii școlael de Duminecă, ca să fie într'adevăr cu cuget spiritual și să aibe scopuri nalte spirituale; pentru toți învățătorii școlaelor mai simple și mai nalte, ca să fie creștini adevărați și să fie aflați ca credincioși în chemare lor spirituală; pentru continuarea

învățării biblice în toate școalele, ca această carte spirituală să fie explicată în mod spiritual; pentru toți învățătorii și elevii universităților, în seminare etc., ca învățătura cea curată a evangheliei să fie acolo învățată.

Texturi: Ps. 34; 5 Moisi 4, 5—10; Mare 10, 13—22; 2 Tim. 3, 10—17;

Sămbăta în 13 Ianuare.

Missiunea internă și Iudeii.

Rugăciune, ca creștinii să cunoască mai bine că sunt chemați, a împlini ordinele lui Dumnezeu și să stee ca legătură intimă între lucrul misiunii internă și externă; pentru tot felul de lucrări sociale între oameni, ca acelea să zacă pe o bază în adevăr spirituală; ca bărbați și femei credincioase să cunoască de datorința lor, a aduce pre ceî căzuți și aî conduce la Christos; pentru lucrul misiunii între Iudei în toate țările; ca persecuțiunea Iudeilor, frații ceî de corp alui Iisus, priu așa unii, cari poartă numele lui Christos, să înceteze curând; ca să fie Iudeii unul după altul dobândiți pentru adunarea Lui, și ca adunarea să se țină tare de promisiunea lui Dumnezeu, ca Iudeii în viitor să se pocăiască ca națiune.

Texturi: Ps. 126; 1 Moisi 12, 1—3; Ioan 1, 35—51; Rom. 11, 25—31.

Însămnare! *Frații nostri germani, maghiari, englezi și mulți alții, folosesc această săptămână de rugăciune deja de mulți ani. Ar fi foarte de dorit, ca și frații nostri Români să o facă deosemena. Că: „dacă se vor unii doi s'au trei“ zice Domnul Iisus, El voiește a asculta; dapoî dacă ne-om uni cu miile, și vom cere cele aici înșirate cu credință, oare să nu ne asculte El? „Iacă, urechea lui nu s'a îngroșat!“*

REDACȚIUNEA.

CVITĂRI.

Frații din Kétegyháza au trimis pentru școala de misiune în Budapesta, fâină în preț de 90 coroane. Mulțămită pentru iubirea declarată în fapte, iar la Domnul bogată resplădită poștește *R. Tașca*.

Pentru sprijinire la zidirea casei de adunare în Șisțarovei au dăruit următorii: Macea

39— cor. Lipova 11:60 cor. O soră din Șoi-
moș 1— cor. Pauliș 21:30 cor. Măderat 16:60
cor. Radna 10:60 cor. Arad 15— cor. Villă-
gos 4— cor. Cassarul 20— coroane. Mulțăm-
mită și la Domnul resplădită dorește fratele

Gyukics.

POȘTA REDACȚIEI.

P. Selegan Cin. O. Căpătata-ai cărțile cele de mult cerute de cântări? Dacă nu, și tot vă trebuesc, voi căuta să capăt de undeva, că la noi nu sunt.

Moisa Tretta Detroit Mich. Cărți de cântări nu sunt la noi. Fiți cu răbdare, doară voi căpăta de undeva, și apoi vă voi trimite. Să poate că nu preste mult se vor face altele.

T. Pascu P. Cărțile „Inima Omului“ s'au gătit și nu să capăta, inse precum am înțeles, sunt acuma altele sub tipar.

La mai mulți. Ceî ce voieșcă să capete foile dela începutul anului, nu întârzie ale procura cu grăbire la redacție în Kőrösbököny. Ceî ce nu au plătit încă foile deve nu întrecut, facă bine și-i trimiteată fără întârziere la casar în Kőrösbököny, că are mare lipsă de banii. Salutare tuturor și un an nou fericit dorește la toți *Berbecar*.

PUBLICĂRI.

Un copil de 14 ani, e frate, ar merge de învățacel la cismar sau croitor. Adresa: *Istj. Băbo Florian Feketegyörös. (Bihar-m.)*

Un prieten de 12 ani trecut, voiește a învăța ceva meserie, dacă s'ar afla undeva loc. Adresa: *Ioan Nemesian, Kurtya, (Krassószörény-megye.)*

Caut un copil cam de 14—15 ani, ca învățacel de măsar și sticlă. Adresa: *Papp János, aszталos és üvegos mester, Alsó-Egroy. (Szilágy-megye.)*

Caut un morar bun, să fie frate ori prieten credincios. Adresa: *Mócz János, Kőrösbököny. (Arad-megye.)*

Călindare și alte serieri creștino să căpătă la fratele Tânasie Pascu, Parăcz. (Temeș-megye.)

Un copil de 13 ani, pretin, ar dori să învețe făuritul (de covaci) dacă s'ar afla careva măiestru, la care-i trebuie învățacel seric la adresa: *Lazarescu Partenie, Szintest. u. p. Facsad.*

CĂLINDARELE

PENTRU CETITUL BIBLIEI
nu uitați ale cumpăra și
folosi. Prețul e 10 filieri.

SĂ CAPĂTĂ la **WELKER JÓZSEF**
Budapesta, VII., Hársfa-utca 33. sz.